

Mes - „BENDRAAMŽIAI“

VAIKŲ IR JAUNIMO TEATRAS „BENDRAAMŽIAI” – kultūrinių-dvasinių poreikių formavimo ir tenkinimo institucija

Pagrindinė idėja – teatrą panaudoti kaip opozicinę vaikų ugdymo instituciją. Jame turi vyrauti ne intelektas, kaip vieno svarbiausio dabartinėje švietimo sistemoje komponento, o jaunų žmonių kūrybiškumo ir meilės kaip gyvenimo esybės pajautos ugdymas. Teatras – savyje jungiantis į vienovę įvairius meno žanrus (dainavimą, muzikavimą, dailę ir šokį) turi puikią galimybę vystyti vaiko kūrybiškumą visapusiškai. O spektaklis būtų tik puikus bendro vadovų ir vaikų kūrybinio darbo, fantazijos ir pasaulio suvokimo bei atjautos realizavimo praktinis rezultatas, įprasminantis patį ugdymo procesą. Nors teatras, būdamas kultūros, meno, o kartu ir ugdymo institucija, turėtų rūpintis ne tik savo narių studijiniu darbu, bet ir savo lankytojų nuo mažo iki suaugusio ugdymu. Ruošti sau žiūrovą ne atsitiktiniais įvairių triukų ir šou elementų pagrūstais darbais, kurie daugiau nukreipti į rekreaciją (nors tai taip pat neišvengiamai reikalinga), o daugiau spektakliais, kurie skatintų žmonių kūrybiškumą, meilę ir savęs bei supančio pasaulio dermės suvokimą.

Svarbu nepasitenkinti vien tuo kas šiandien yra – neatsiduoti vien žmonių dabartinių poreikių tenkinimui, o prisidėti ir prie jaunų žmonių dvasinių poreikių lygmens kėlimo ir formavimo.

- Scena iš teatrinio žaidimų spektaklio „O jeigu ...” 1999 – 2003 m. (rež. ir scenarijaus autorius A. Butkus ; nuotraukoje antra iš kairės aktorė Laima Tamulytė)

- 1988 m teatras tapo Klaipėdos universiteto menų fakulteto režisūros katedros absolventų tradicinio festivalio „Svirplio teatras“ laurietais. Nuotraukoje festivalio žiuri komisija, pagrindinis prizas ir spektaklio „Saulės zuikutis“ dalyviai.

Teatro autoritetas

Joniškio vaikų ir jaunimo teatras „Bendraamžiai“ – nuolatiniai įvairių tarptautinių ir respublikinių švenčių, projektų ir festivalių dalyviai ir net laureatai. Ne kartą joniškiečių spektaklius rodė ir respublikinė televizija. Turbūt daugiausia gražių žodžių susilaukėme po televizijoje rodyto

V. Palčinskaitės „Andriaus“ spektaklio. Net pačios autorės mums atsiųstame laiške perskaitėme labai jaudinantį prisipažinimą: „Mačiau „Andrių“ ... Gaila, kad tik per teleekraną. Labai nenorėčiau, kad priimtumėte mano žodžius kaip mandagumo ritualą. Likau sužavėta ..

Mačiau aibes pastatymų – saviveiklinių ir profesionalių, - per televiziją ir scenoje (turiu galvoje savo pjeses). Nieko panašaus nesitikėjau. Buvau priblokšta. Daugelis profesionalų galėtų pasimokyti - skonio,- takto, subtilumo”.

Teatras nekartą sėkmingai gastroliavo Estijoje, Vokietijoje, Šveicarijoje, Danijoje, Latvijoje, Lenkijoje – ten įgydamas savo gerbėjų bei vertintojų. Kaip rašė laikraščio „Schwabische Zeitung“ bendradarbė Bettina Sklorz-Kugler: savo sėkmingą 1995 metų pasirodymą Bodensee mokykloje režisieriaus Arvydo Butkaus vadovaujami artistai pratęsė išmoningu ir žaismingu savo kūrybos darbu pavadintu „Muzikiniai skalbiniai“. Ši skalbinių pasaka iš Lietuvos lyg burtažodis, kuris kilsteli pasaulį uždainuoti“. Jai pritarė kito leidinio („Suddkurier Friedrichshafen“ 1997 04 19) korespondentė Sussan Ganzert: „... vienuolika jaunųjų aktorių su visu atsidavimu šokdami, žaisdami ir svajodami nejučia mintimis įtraukia mus į savo kelionę ... O kas pažvelgė giliau, atpažino, o vėliau ir įsijautė į savo buvusių dienų svajones ...”Bendraamžių“ ansamblis iš Lietuvos padarė didelį įspūdį publikai lengvai ir nerūpestingai išbaigta vaidyba ...”

Teatro fanai

1997 metais susibūrė mūsų teatro fanų grupė net atokiame Kretingos rajone (Kartenoje). Turime daug draugų bei gerbėjų ir ne tik savo, bet ir kituose Lietuvos miestuose - nors savo mieste siekiame dar didesnio kontakto su publika. Spektakliai ne retai turbūt taip ir lieka nepilnai suprasti, o teatras dėl įvairių priežasčių dar nepilnai dar išnaudoja savo vidinius kultūrinius - edukacinius resursus.

Pagrindinis tikslas

Iki 2008 metų teatre pastatyta net dešimt spektaklių, kurių dramaturgija gimė čia, teatre, kartu su pastatymais. "Bendraamžių" teatras – ateinančios į gyvenimą kartos teatras, todėl ir *pagrindinė tema* jungianti visus spektaklius – jaunų žmonių susidūrimas su juos supančiu pasauliu. Mūsų teatro kaip ugdymo instirtucijos *pagrindinis tikslas* – puoselėti jaunuose žmonėse kūrybiškumą ir meilę, formuoti poreikį kultūriniam-dvasiniam gyvenimui. Dirbama ties projektais, kurių esmė įtraukti į šį procesą kuo daugiau joniškėčių, tiek vaikų, tiek ir jaunimo, suaugusiųjų.

Pasaulėjautos ir meno suvokimo studija

Dar 1990 metais prie teatro pradėjo veikti pasaulėjautos ir meno suvokimo studija, kurios pagrindinis tikslas padėti moksleiviui labiau susiorientuoti savyje ir mus supančiame pasaulyje meno kūrinių pagalba, papildomai pasitelkus analitinius įvairių mąstytojų samprotavimus apie etnokultūrą, religiją, kosmosą. Laužyti juose paviršutinio mąstymo stereotipus. Vėliau 1996 metais buvo suburta panaši grupelė ir suaugusiųjų, bet dėl nesurastos finansinės paramos po pirmųjų metų veikla iš vadovo pusės buvo nutraukta. Paaiškėjo, jog norint akcentą dėti į dvasinių-kultūrinių poreikių formavimą, o ne tik tenkinimą be paramos iš šalies yra problematiška tokios veiklos organizatoriui, nes atima ne tik labai daug dėmesio ir laiko, bet ir lėšų, norint įsigyti knygų, ugdymo priemonių ir naujausios informacijos.

- Meno pažinimo studijos užsiėmimas, nuotraukos centre teatro ir meno studijos vadovas Arvydas Butkus

Teatro draugija

Kad teatras turėtų savo publiką ir suaugusiųjų tarpe (o dažniausiai teatre gimusioje dramaturgijoje mūsų jaunimas ir diskutuoja su vyresniaisiais sau rūpimais klausimais) 1994 metais buvo pritaria naujai idėjai. Teatru grįžus iš kelionės po Šveicariją, kelių mus lydėjusių suaugusiųjų iniciatyva buvo suburta Jonišio teatro "Bendraamžiai" draugija. Su analogiška draugija mes susipažinome viešėdami Vispe. Mūsų draugija bando įgyvendinti keletą sau keliamų tikslų: propaguoti rajone teatro meną (dažniausiai organizuojant vakarus-susitikimus su iškilnesniais Lietuvos teatralais, įvairiomis kūrybinėmis grupėmis), organizuoti išvykas į profesionalius teatrus pasižiūrėti iškilnesnių spektaklių, įvairių projektų - tuo prisidedant prie bendro rajono žmonių kultūrinių-dvasinių poreikių formavimo; savo dėmesiu palaikyti vaikų ir jaunimo teatrą "Bendraamžiai" ne tik moraliai, bet ir ieškoti lėšų šio teatro veiklai remti, vėliau galbūt įtraukiant į šio judėjimo akiratį ir kitas teatro meną propaguojančias grupes, bet vienas iš gražiausių laimėjimų buvo, kad teatro draugijai ėmėsi vadovauti ne teatro režisierius o kiti teatro meno žanrui prijaunantys žmonės: Liudas Jonaitis, Raimunda Falkauskienė, Dalia Vaičiukynienė, Regina Damalackienė, Juozas Kasperavičius, Nijolė Samoškienė ir kt. – tuo praplečiant suinteresuotų žmonių ratą.

Paruošiamoji grupė

- atsipalaidavimo pratimas „Kūnų košė“

Kad teatras galėtų užimti kuo daugiau vaikų ir jaunuolių prie teatro buvo įsteigta ir nuolat veikia paruošiamoji teatro grupė. Į ją priimami visi norintys. Kiekvienas turi galimybių prisiliesti prie teatrinių kulisų, susipažinti su kūrybinio proceso virtuve iš arčiau ir galų gale išbandyti savo sugebėjimus, susivokti savyje. Čia viskas vyksta teatrinėmis žaidimų forma, kuri ugdo jauname žmoguje artistinę drąsą, atsipalaidavimą, fantaziją, kūno plastiką ir koordinaciją, kalbos raiškumą, ritmiką, sugebėjimą bendrauti, suprasti save ir savo bendraamžį, teatrinėms priemonėms reikšti savo santykį į save, supantį pasaulį bei daug kitų žmogui reikalingų savybių. Studija ir darbas su savimi teatre turi vaikui padėti susiorientuoti savyje ir susiformuoti individualiam santykiui į supantį pasaulį. Atvirumas sau ir kūrybiškumas – vieni svarbiausių mūsų paruošiamosios grupės siekiamų tikslų ir sąlygų tolimesniame darbe statant spektaklius.

Išpuoselėtas kūrybiškumas – neįkainojama vertybė ir toliau pasirinktoje bet kurioje profesijoje veikloje ar šeimos kasdienybėje. Taip dirbama jau daug metų nežiūrint į tai, kad visas pedagoginis darbas yra tik teatro režisieriaus ir jo pavaduotojo personalus rūpestis. Lietuvoje populiarūs ir kiti darbo specifika: konkurso būdu atrenkami režisieriaus nuomone keletas talentingesnių vaikų ir su jais iš karto siekiama aukščiausių kūrybinių rezultatų.

Aišku tokių konkursų neįmanoma rengti jei teatras ar režisierius neturi autoriteto, nors darbo patirtis rodo, kad tokiu būdu atrenkant vaikus dažniausiai lieka atstumti tie labai gabūs vaikai, kuriems “išibėgėti” reikia ilgesnio laiko tarpo. O po to dažnai būtent šie vaikai ir rodo stulbinančius gabumus. Stulbinančius, nes pradžioje negalėję atskleisti save, nesugebėję įveikti daugybės psichologinių barjerų, padedant teatro pedagogui, įveikia savo kompleksus ir taip Lietuva laimi dar visą eilę kūrybingų vaikų. Jie patys gal būt niekada nebūtų turėję drąsos atkreipti į save dėmesio, o neturėjimas “nachališkumo” vaikui galėjo tapti pirma rimta kliūtimi gyvenime. Tad labai svarbu organizuoti vaiko gabumų paiešką, skatinimą ir siekti kūrybinio rezultato kaip jo savasties išraiškos.

- mūsų teatro pedagogė Rasa Ripskienė (antra iš dešinės) pati teatro paslapčių mokėsi dar mokykliniais metais lankydama mūsų teatrą

Teatro pedagogai

Teatras – sintetinis meno žanras. Ir čia labai svarbu vystyti kiekvieno vaiko sugebėjimus dainuoti, šokti, piešti, groti, siūti, meistrauti, skaityti eiles, organizuoti vakarą. O spektaklis darbo su savimi rezultato paliudijimas. Teatru be režisieriaus būtina ir kitų pedagogų: dailininko, choreografo, kompozitoriaus, kalbininko pagalba. Tačiau mūsų teatras tam neturi nei lėšų, nei etatų, nei patalpų. Atskirais laikotarpiais yra veikusios dailininkų-modeliuotojų, grimo, ritminių šokių, raiškaus skaitymo, šviesos ir garso operatorių, šukuosenų modeliuotojų ir kitos grupės, tačiau jos turėjo laikinumo požymių. Joms dažniausiai vadovaudavo arba gabesnis vaikas ar specialistas bet visuomeniniais pagrindais. O čia svarbiausia sistema ir nuoseklumas, kiekvieną darbą baigti tik pasiekus galutinį rezultatą: spektaklį, programą, projekto įgyvendinimą, afišą ar teatrinį suvenyrą.

- epizodas iš krikšto į tikruosius teatro narius vakaro vaikų apsuptyje teatro pedagogė Sigita Davolytė-Gofman

Vaikų iniciatyva

Kitas labai svarbus baras – vaikų individuali iniciatyva ir savarankiški darbai. Tuo tikslu mes teatre suskirstome vaikus į laikinas grupes, kuriose atsiranda po vieną kitą lyderį bandantį imti iniciatyvą ir ruošti įvairius teatrinius projektus pagal duotą idėją, temą ar kryptį. Čia svarbios dvi sąlygos: pasitikėti vaikais tiek sugebėjimais tiek ir ketinimais bei suteikti jiems atskiras erdves ar patalpas. Ten jie kurį laiką gali savarankiškai ruošti, turėdami laisvą valią, erdvę ir laiką. O įdomesnės jų idėjos yra įpinamos į bendrą teatro projektą ar spektaklį. Didžiulė paskata žinoti, jog tavo idėja gali būti paimta už pagrindą statant naują spektaklį.

Kadangi teatre ir prie teatro veikiančiose grupėse yra gausus būrys vaikų (rudenį dažnai siekia net šimtą, o prieš vasarą sumažėja iki keturiasdešimt) gana nelengva ne tik kiekvienam vaikui parodyti dėmesį, bet ir įvertinti jo pastangas darbe su savimi ar prie bendro projekto. Todėl priklausomai nuo to kokią daugiau ar mažiau integruotą į patį teatrą grupę (dažniau kelias) lanko vaikas, vyksta jo atitinkamo lygio stebėjimai bei vertinimai. Pastarieji labai jau sąlygiški - daugiau palaikantys norą varžytis, neformuojant kategoriškesnio nei apie save, nei apie kitus vertinimo.

Čia gerai dera iš pirmo žvilgsnio sau prieštaraujantys du principai: kiekvienas vaikas vertas meilės kaip neįkainojama individualybė ir kitas principas – meilę ir pagarbą reikia užsitarnauti.

Vaikų integracijos lygis

Teatre dažniausiai veikia net iki dešimt grupių. Jos suburtos trumpesniai ar ilgesniam laikotarpiui - priklausomai nuo jai keliamų tikslų. Renkantis grupes vyrauja laisvanoriškumo principas, tačiau kai vaikas įtraukiamas į ruošiamą programą ar spektaklį, reikalavimai keičiasi. Todėl teatro narių integracija į teatrą nevienoda. Vieni laikinai prisiima didesnius įsipareigojimus, kiti daugiau išlieka savarankiški. Dažniausiai dauguma vis dėlto nori intensyviau įsiliesti į bendrą kolektyvinį projektą ir imtis atsakomybės už galutinį rezultatą. Priklausomai ar vaikas grupę lanko laisvanoriškai ar jau privaloma tvarka (t.y. prisiimant tam tikrus įsipareigojimus) – kruopščiai fiksuojamas ir jo lankomumas, t.y. fiksuojama jo iniciatyva ir įsipareigojimų vykdymas. Taip yra skatinamas ir jo savarankiškumas priimant sprendimus, sugebėjimas tartis su tėvais ir mokytojais. Labai svarbu kiekvieno vaiko atėjimo ar neatėjimo fiksacija. Vaikai nori būti vadovų dėmesyje: bent jau tokiu būdu vadovai yra priversti pasigesti jei jis nepasirodo užsiėmime. Pasidžiaugti jei visi susirinko. Spektaklis – kolektyvinis darbas. Vieno žmogaus neatėjimas žlugdo ir kitų pastangas nepavesti draugų.

- IX –os teatro laidos išleistuvių vakaro dalyviai (1995 m)

Vertinimai

Paruošiamojoje grupėje sąlyginiais balais yra ne tiek vertinami kiek fiksuojami vaiko pasiekimai. Akcentuojamas ne tiek lyginamasis su kitais vaikais balas, kiek su paties parodytu prieš kurį laiką rezultatu. Svarbiausia, kad vaikas nestovėtų vietoje, dirbtų su savimi gerai suvokdamas, kad pagrindinis aktorius meistriskumo įrankis yra jo kūnas, pojūčiai, vaizduotė. Kiekvieno mėnesio pabaigoje vaikas turi galimybę palyginti kokią įtaką turi jo nusiteikimas darbui, sąžiningas lankomumas, parodyta iniciatyva siekiant bendro rezultato. Būtent pagal tuos rezultatus vaikai papildomai skatinami: pakabinant jų nuotraukas teatro garbės *lentoje, įteikiant mėnesinius leidimus nemokamai lankytis įvairiuose rajoninių kultūros centro renginiuose ar panašiai.*

Pusmečio bėgyje vaikai daugiau mažiau sugeba įvertinti savo individualius privalumus ir trūkumus – kur jam reikėtų pasitempti, o ką dar geriau išnaudoti – todėl dalinai ši fiksacija yra nutraukiama. Jei jam po pusmečio vėl kils noras papildomai lankyti paruošiamąją grupę pastaroji fiksacija bus pratęsta . O šiaip antrąjį pusmetį su vaikais daugiau siekiamas kolektyvinio ar grupinio darbo rezultatas. Mokomasi daugiau išnaudoti savo ir savo draugų privalomus bendrai idėjai įgyvendinti.

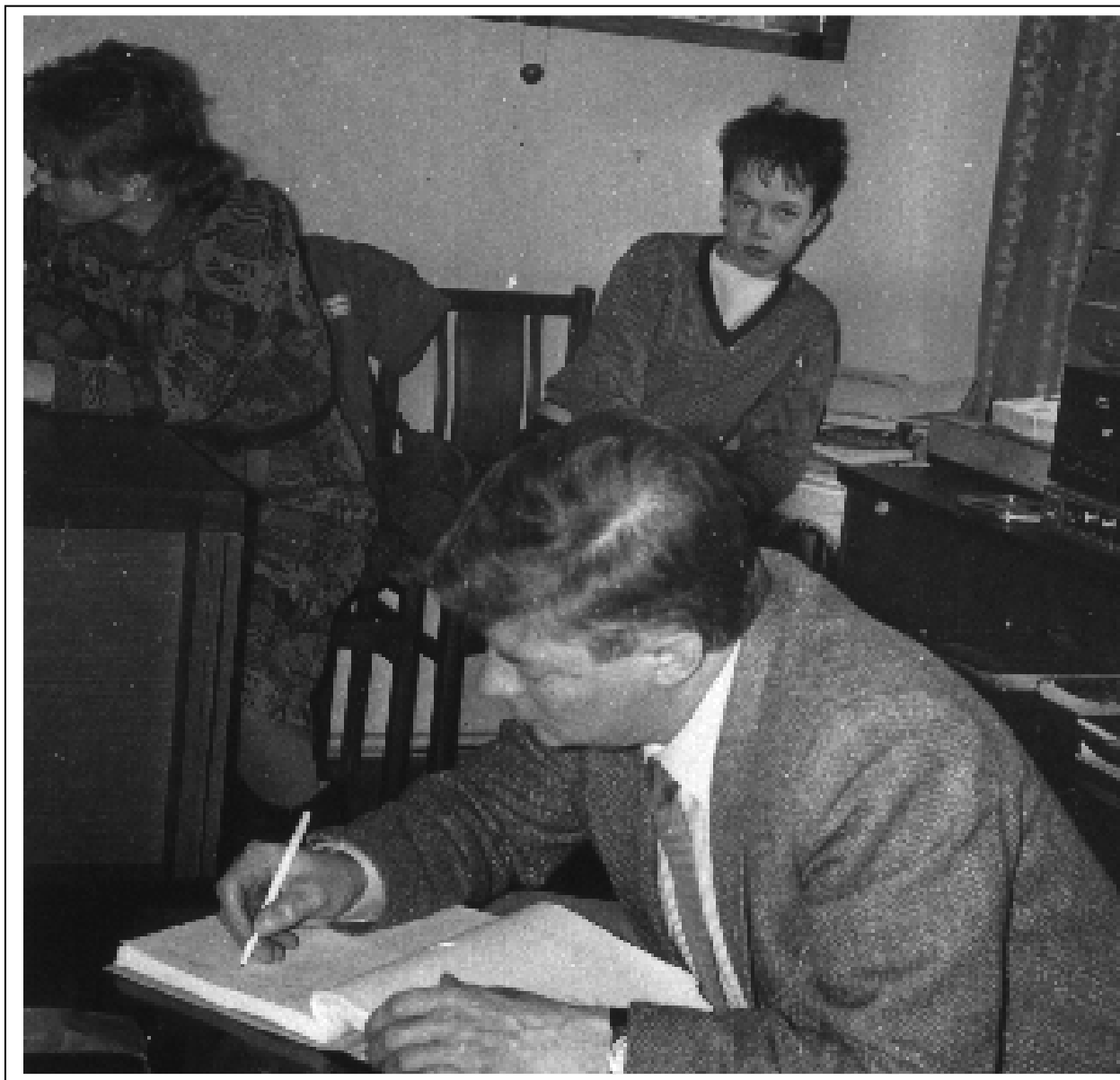
Apklausa

Baigiantis metams ar sezonui teatre vėl organizuojama anketų apklausa, kurioje dalyvauja ne tik pagrindinė, bet ir paruošiamoji grupė (pastaroji grupė pradžioje tik patariamuoju balsu). Metų bėgyje šių grupių vaikai spėja gerai pažinti vieni kitus dalyvaujant bendruose renginiuose ar projektuose.

Nuo 1985 metų apklausa (kurios vyksta kas pusę metų) iš principo daugiau mažiau liko panašios, todėl nesunku lyginti vaikų mąstymo, pasaulejautos pokyčius. Atsakęs į dalinai besikeičiančius klausimus vaikas išreiškia savo santykį į draugus , vadovus , pačią apklausą , į visą tai kas vyksta teatre ir ne tik teatre. Jis nuolat dalyvauja savęs ir draugų vertinime. Po apklausa daromos net kelios suvestinės ir skelbiami pusmečio ar metų laureatai. Organizuojamose anketų aptarimuose vaikas turi galimybę sužinoti 25-30-ties vaikų nuomonę apie save, palyginti ją su išsakyta prieš pusmetį, metus ar daugiau. Ši nuomonė formuojama atsižvelgiant į visus tiek kritinius tiek ir teigiamus atsakymus – todėl ji nebūna vienareikšmė ir vaiko kaip asmenybės neslegia. O vadovai , papildomai išreiškę asmeninę nuomonę, koreguoja vaiko reakciją į draugų vertinimus .

- po gerai įvertinto pasirodymo bendraamžiai uždaramė baseine netoli Švico (Schwyz) Šveicarijoje 1994m

- Leonidas Jacinevičius buvo maloniai nustebintas mūsų teatre pastatytu spektakliu pagal jo kino apysaką „Paslapties zona“

Suvestinės

Pastarosios suvestinės daugiau atspindi vaikų ir vadovų žmogiškąją subjektyvią nuomonę, tačiau yra visa eilė suvestinių, kurios yra objektyvesnės ir atspindi vaikų lankomumą bei užimtumą. Jose atsispindi kokias privalomas ar papildomas darbo grupes vaikas lankė, kaip dažnai vėluodavo, atsiprašinėdavo ar iš vis neateidavo, kiek repeticijų jis darė su draugais savarankiškai, padėdavo talkose tvarkant dekoracinę, siūnant rūbus, rašant metraščius ar pan.

1998 \
1999
metai

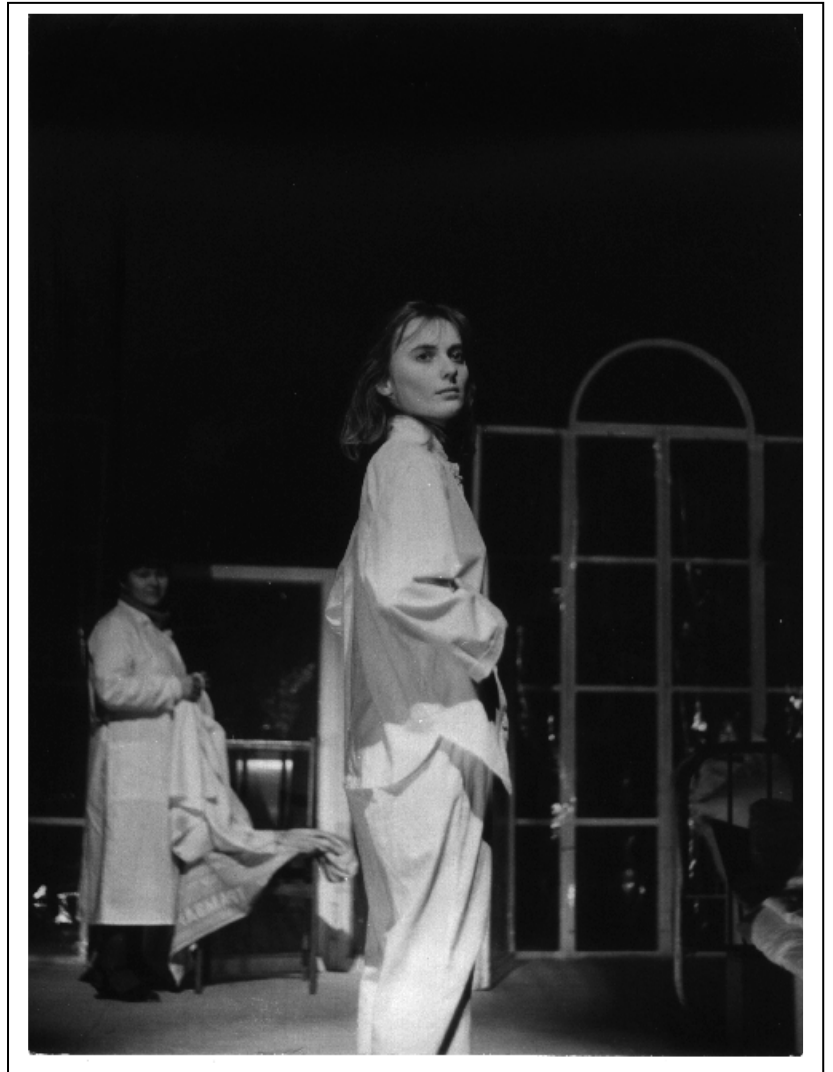
Teatro
narių
užimtumas

Vieta pagal privalomą
dviejų paskutinių mėnesių
krūvį savo grupėje

Eil.Nr.:	Darbo grupės	Mokykla klasė	pavėlavimai	atsiprašymai	praeista	Dalyvauta (privalomai)	Vardas pavardė	Viso repeticijų	savanoriškos	rugsėjis	spalis	lapkritis	gruodis	sausis	vasaris	kovas	balandis	gegužė	birželis
1	MS,O,V,P,I	III 8b	1	1 2	2	162	Inga Žalytė	197	35	4	1	1	1	1	2	4	4	7	5
2	MS, o, V, p, I	I 10a	3	1	-	160	Renata Rimkutė	229	69	2	2	2	2	3	3	1	1	1	2
3	Ms,O, P I	III 8b	2	1 1	-	153	Aurina Venislova itė	206	53	1	3	3	4	5	1	2	2	2	1
4	MS,O, V, P	II 8a	8	9	2	132	Inga Jarmoškaitė	179	47	3	6	6	3	2	6	6	3	6	6
5	ms V, P	II 8a	7	9	-	120	Ginta Cholomskytė	163	43	5	5	4	7	13	8	8	7	4	4
6	P	III 6c	4	3	4	119	Aušra Brijūnaitė	149	30	12	4	5	5	7	13	15	9	8	9
7	MS, P	III 7b	1	6	-	113	Grėtė Butkutė	159	46	8	7	7	9	7	7	9	10	9	8
8	V, p	II 9b	-	-	2	104	Daina Žilevičiūtė	156	52	13	9	9	10	19	10	3	6	3	3
9	MS,o,V,p	II 9a	4	8	3	103	Aistė Arlauskaitė	170	67	6	10	11	8	6	16	11	5	5	7
10	o pa	I 6a	-	4	-	87	Simonas Kilius	133	46	1*	1*	13	8	5	5	8	11	10	10
11	MS P	III 4a	1	3	-	86	Arnas Butkus	128	42	9	8	14	14	11	12	14	12	15	14
12	V pa	III 7c	2	2	1	74	Jandra Metrikaitytė	113	39	16	17	18	19	9	7	7	16	14	12
13	p,pa	III 4d	9	3	-	73	Eglė Putnaitė	112	39	67	2*	3	15	14	9	12	15	10	11
14	pa	II 6b	2	7	2	70	Jūratė Ramašauskaitė	85	15	21	14	16	20	12	14	19	18	19	
15	pa	II 6b	5	2	2	69	Ada Kriščiūnaitė	104	35	20	12	13	11	10	11	10	17	21	-
16	pa	III 5b	2	2	3	68	Agnius Marcinkevičius	103	35	2*	3*	2*	16	17	17	13	11	13	17
17	p,pa	III 6b	-	3	1	66	Valda Samoškaitė	94	28	8*	6*	4*	17	15	15	18	14	12	16
18	MS,O,V,p III	Ž-II	2	6	11	62	Audrius Kriščiūnas	104	42	10	15	10	6	18	24	16	13	20	
19	pa	I 8b	-	5	3	5	Neringa Ališauskaitė	75	19	5*	7*	6*	22	23	19	17	20	18	15
20	pa	I 8b	-	2	3	54	Sonata Savickaitė	71	17	7*	4*	5*	18	16	18	22	22	17	18
21	pa	III 6b	1	5	6	53	Urtė Majauskaitė	76	23	10*	8*	8*	21	20	20	20	21	16	13
22	p,pa	III 7b	-	9	13	43	Viktorija Abakaitė	55	12	18	16	12	12	21	22	27	27	-	-
23	pa	III 4d	3	4	11	38	Lina Žakaitytė	52	14	11*	10*	9*	27	22	21	23	23	21	19
24	pa	III 7b	-	3	10	32	Gabrielė Rudytė	47	15	17	13	15	23	25	27	-	-	-	-
25	ms,O,V	D	-	-	-	27	Laima Tamulytė	64	37	19	18	17	32	32	30	21	19	23	20
26	pa	I 9b	-	6	12	26	Nerita Ginkutė	30	4	3*	9*	7*	24	28	23	28	27	27	-
27	III	I 12a	-	4	4	20	Edita Danasaitė	22	2	26	22	22	29	24	26	24	24	26	-
28	III	I 12a	1	3	6	17	Ramunė Srūgytė	19	2	25	21	23	30	27	28	25	25	25	-
29	I	III, 8b	-	1	2	12	Gerda Rimdžiūtė	12	-	21*	14*	13*	35	31	29	26	26	24	-
30	I	III 2eg	1	-	4	11	Inga Baltrušaitytė	16	5	12*	12*	12*	28	29	31	29	29	-	-

Pažiūrėjęs į visas suvestines vadovas gali geriau įvertinti kiekvieno vaiko pastangas. Būti naudinga ir nepakeičiamu – kiekvieno vaiko slapta svajonė, kuri dažniausiai pirma išsipildo šeimoje, vėliau teatre, o dar vėliau ir visuomenėje. Labai svarbu visa tai išgyventi vaikams ir ypač iš nedarnių šeimų.

- scena iš spektaklio „Paslapties zona” (Alisa – Rasa Bareikytė, med.sesutė – Dalia Motik)

Lyderiai

Sugretinus šių suvestinių lenteles matosi ar dabartiniu laikotarpiu sutampa oficialūs (teatro seniūnas, tarybos nariai) ir neoficialūs teatro lyderiai. Galima matyti daug įdomios ir kitokios informacijos: kaip kito konkretaus vaiko krūvis kitų teatro narių atžvilgiu viso sezono bėgyje, kada jis buvo aktyvesnis ir kas galėjo tam daryti įtaką, ar vaikai bei jų tėvai mato, jog užimtumas teatre dažniausiai nėra kažkurio tai vaiko pablogėjusio trimestro mokykloje priežastis, nes labiau užimtų vaikų teatre daviniai rodo, kad pablogėjusio trimestro priežastys yra nesugebėjime susitvarkyti dienos tvarkę, ko tai atsisakyti, valios stoka ar panašiai. Todėl valia ir sugebėjimas planuoti laisvalaikį yra neatsiejamas pilnaverčio teatro lyderio savybės.

Teatro nario kortelės

Bendros metų suvestinės rezultatai vėliau yra įtraukiami į taip vadinamas teatro nario korteles. Laureatai už atskiras pozicijas gauna balus jau kitoje vertinimų sistemoje. Šioje sistemoje sumuojami vaiko pasiekti rezultatai ir lyginami su anksčiau lankusių narių rezultatais.

Todėl darosi nesunku išskaičiuoti kokį indėlį (žinoma sąlyginai) kiekvienas vaikas įnešė į viso teatro egzistavimo laikotarpį. Tokiu principu teatre sudaromas nuolat kintantis (nors ir labai nežymiai) visų laikų aktyviausių teatro narių dešimtukai , iškabinamos jų nuotraukos .

- 1994 metais bendraamžiai Šveicarijos Alpių viršūkalnėje (3089m virš jūros lygio aukštyje)
(pirmas iš dešinės daugiametis mūsų teatro rėmėjas Olegas Abakas)

Skatinimas

Vaikas šiandien pasiekęs geresnių rezultatų darbe su savimi ar dirbant prie bendro projekto nejučia ima svajoti ir apie galimybę būti įtrauktam į visų laikų teatro narių dešimtuką. O kad būtų lengviau svajoti veikia ir kita žymiai dinamiškesnė skatinimo sistema: kabinete kabojantis mėnesį besikeičiantis stendas su tų vaikų nuotraukomis, kurių krūvis du paskutinius mėnesius buvo didžiausias, o lankomumas geriausias. Stende specialiais ženklukais yra pažymėti ir teatro tarybos nariai, teatro garbės nariai ar kandidatai teatro garbės nario vardui gauti.

Teatro taryba

Teatro taryba renkama ar koreguojama kas pusę metų – tuojau po anketų suvestinės aptarimo. Renkant tarybą dalyvauja visi teatro nariai. Vėliau tarybos nariai iš savo tarpo išsirenka seniūną ir pavaduotojus. Seniūnas pasitaręs su tarybos nariais dažniausiai organizuoja kas mėnesinį simbolišką nario mokesčio pagrindų suformuotą seniūno fondą. Čia svarbiausia ne tiek lėšos kiek pats “ žaidimas”. Lėšų panaudojimo tikslingumą apsprendžia patys tarybos nariai. Ir vadovai sprenddami svarbiausius teatro veiklos klausimus dažniausiai įsiklauso į teatro tarybos nuomonę. Išrinkimas tarybos nariu vaikui ne vien garbė, bet ir išreikštas pasitikėjimas.

- Bendraamžiai Padubisiuose

Teatro aktyvas

Be tarybos teatre veikia ir teatro aktyvas. Tai grupė vaikų, skirtingai nei taryboje, savanoriškai pareiškusių norą imtis kažkokio darbo baro teatre – būti už kažką atsakingu. Aktyvo nariu gali tapti kiekvienas iniciatyvą rodantis vaikas. Kaip rodo praktika seniūnas dažniausiai tampa ta jungiančiąja grandimi tarp tarybos ir aktyvo, tarp visų teatro narių ir vadovų, o kadangi tarybos rinkimai demokratiški – tai dažniausiai seniūnas būna ir neoficialus vaikų lyderis. Iš to ką vaikai išrinko į tarybą, o vėliau ir seniūnu, vadovai gali spręsti kokio tipo žmonės labiausiai imponuoja daugumą teatro žmonių. Todėl mes savo teatro istoriją skirstome į etapus ne tik pagal tai kokį tuo metu statėme spektaklį, bet ir pagal tai kas tuo metu buvo seniūnu.

Intensyvus gyvenimas teatre

Seniūnas, taryba ir aktyvas padeda vadovams organizuoti ir visą teatro vidaus gyvenimą - ypatingai tą laiką tarpą kai nėra repeticijų. Padeda pravesti tradicinius teatro renginius, siūlo naujus. Juk be išvykų su spektakliais į įvairias šventes, be vasaros turistinių žygių ir kūrybinių stovyklų teatre verda ir intensyvus vidaus gyvenimas. Paminėsiu tik pagrindines tradicines šventes ir renginius: tai vaikų ir jaunimo teatrų šventė “Bendraamžių scena”,

- Juodai balti klounai mūsų tradiciniai tarptautinio festivalio „Bendraamžių scena” vedantieji (2003 metais jais buvo Milda Kalvaitytė ir Liudas Zajenčkauskas)

krikštytos, t.y. tikrojo teatro nario vardo suteikimo šventė, išleistuvių iš teatro vakaras, visų buvusių teatro laidų vakaras, tarptautinė teatro diena, mūsų teatro gimtadienio šventė, atvirų durų dienos, archyvų šventės, naujokų ir senbuvių susipažinimo ir kitos šventės.

Metraštis

- akimirka iš krikštytųjų į tikruosius teatro narius „pragaro”

Aktyvas taip pat padeda vesti ir rašyti teatro metraštį, buvusių teatro laidų knygas, žiūrovų atsiliepimų bei straipsnių iš spaudos knygas, stendus apie buvusių spektaklius, mūsų keliones bei atskirus teatro narius, video ir fotonuotraukų fondus bei teatro narių "išsiliejimo" ar pašymų knygas. Vadovaujames tiesa : ko neužfiksuosi to ir neturėsi . Be abejo labai jaučiasi nuolatinio profesionalaus dailininko stoka teatre.

Teatro vėliava

Didelėje teatro narių pagarboje yra ir mūsų teatro vėliava. Tik tikrasis teatro narys per krikštytas gauna teisę vėliavos kraštelyje (tam paruoštoje vietoje) įrišti savo rankų darbo supintą juostelę tuo patvirtindamas ištikimybės teatrui ir vėliavai priesaiką. O išleistuvių vakaro kulminacija tampa ta akimirka kai išeinantysis teatro narys nusiriša savo juostelę – jau tapusia teatro vėliavos dalimi - ir , naujokų palydėtas į žiūrovų salę, tampa teatro svečiu. Tiesa, aktyviausiems teatralams suteikiama dar ir teisė vadintis teatro garbės nariu. Pastarąją teisę įgyja tik labiausiai teatrui nusipelnę nariai . Jaunuolis , nusirišęs savo juostelę , dar ilgai gali ją nešiotis prisiminimui apie teatre prabėgusius metus - juk jo rankoje mūsų teatro vėliavos dalis.

- nuotraukose akimirkos iš krikštytųjų į tikruosius teatro narius

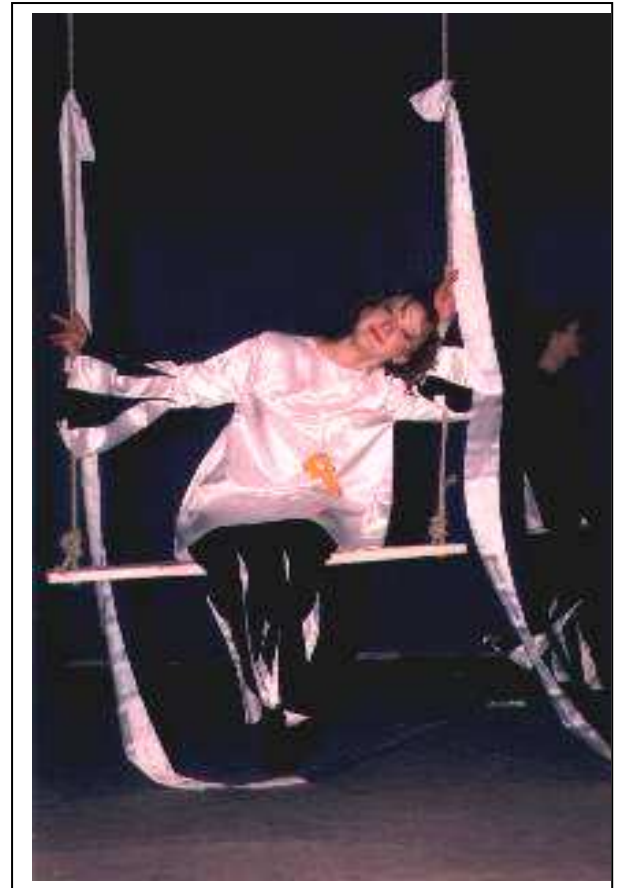

Mūsų svajonės

Mūsų svajonės labai įvairaus lygmens. Kiekvienas teatro narys svajoja teatre turėti savo lentynėlę ar kitokį kampelį, kur jis jaustųsi šeimnininkas ir galėtų laikyti savo knygas, žaislą, mėgstamiausius daiktus ar repeticijoms reikalingus rūbus, butaforiją.

Vadovų svajonė - turėti savo patalpas su gerai įrengta scena. Turėti teatro dailininką - profesionalą ir galimybę į repeticijas pasikviesti šokių bei dainavimo dėstytojus.

Taip pat norėtus pasvajoti ir apie dailės, šokio bei muzikos studijas, kur vaikai turėtų galimybę prieiti ir su vadovų pagalba ar savarankiškai ieškoti naujų galimybių kuriant spektakliams scenografiją, šokį ir muziką, daryti įrašus muzikiniam spektaklio apipavidalinimui ar kurti bendradarbiavimo su kitais vaikų teatrais projektus. Kaip oras ir vanduo mūsų darbui reikalinga mūsų auditoriją supanti tyla. Vaikui ir šiaip labai sunku susikaupti, o ypač kai čia pat už sienų repetuoja kitas "triukšmingas" kolektyvas ir diktuoja savo ritmą. Todėl išprovokuoti vaiką dvasinio atvirumo aktui (be ko neįmanomas kūrybinis procesas) yra be galo sunku, panašiai lyg gatvės viduryje atsiklaupus melstis Dievui.

O didžiausia mūsų svajonė būti Teatru pilnaja to žodžio prasme ir turėti savo Mecenatą !

- Scena iš teatrinio šokio spektaklio „Vivat!“ (rež. Rasa Ripskienė)
Ji - Ginta Cholomskytė

- krikštijamųjų į tikruosius teatro narius priesaikos davimo momentas